POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Téma: Evropský veřejný ochránce práv

Autor: Katarína Kováčová

Vedoucí práce: JUDr. Nicole Grmelová

Oponent: Mgr. Ing. Radim Patočka

Náročnost tématu na:

teoretické znalosti	☐ podprůměrná	☒ průměrná	☐ nadprůměrná
vstupní údaje	☐ podprůměrná	☒ průměrná	☐ nadprůměrná
použité metody	☒ podprůměrná	☐ průměrná	☐ nadprůměrná

Kritéria hodnocení práce	**Stupeň hodnocení**			
	1	**2**	**3**	**4**
Stupeň splnění cíle práce	☐	☒	☐	☐
Logická stavba práce	☐	☒	☐	☐
Práce s literaturou, citace	☒	☐	☐	☐
Adekvátnost použitých metod	☐	☐	☒	☐
Hloubka analýzy ve vztahu k tématu	☐	☐	☒	☐
Vlastní přístup k řešení	☐	☒	☐	☐
Formální úprava práce	☒	☐	☐	☐
Jazyková a stylistická úprava práce	☐	☐	☒	☐

Využitelnost výsledků práce v praxi, příp. teorii:

☒ průměrná ☐ nadprůměrná

Připomínky a požadavky na doplnění práce:

Předkládaná bakalářská práce (zejm. po vložení errat) splňuje požadavky kladené na kvalifikační práci v bakalářském studiu. Práce je spíše deskriptivního charakteru a nechává některé otázky stranou, přičemž místy je nepřesná (jak terminologicky, tak i věcně). Např. v části, která zkoumá stížnosti k EVOP, autorka uvádí pojem „stížnost“ i žaloba. V závěru zhodnocuje činnost EVOP s tím, že „EVOP je skôr nie tak komplikovaná, efektívna, výhodná a veľakrát rýchlejšia forma akou môţu ľudia dostať zadosťučinenie či uţ v podobe náhrady škody alebo len ospravedlnenia“. Takový závěr ovšem není zcela přesný, neboť náhrady škody, resp. přiměřeného zadostiučinění, z důvodu nesprávného úředního postupu orgánů EU stěžovatel touto cestou dosáhnout nemůže, protože EVOP k takovému rozhodnutí nemá žádnou pravomoc. Vzhledem k použité terminologii je třeba poznamenat, že není jasné, k jakému datu je BP napsaná. V textu jsou např. užívány názvy orgánů před

přijetím tzv. Lisabonské smlouvy i po jejím vstupu v účinnost (např. Evropský soudní dvůr i Soudní dvůr EU), bylo by dobré terminologii sjednotit! Ačkoli je téma BP zadané na Katedře podnikového a evropského práva, neobsahuje příliš mnoho právních analýz instituce EVOP, přičemž by se zcela jistě nabízely komparativní analýzy s „národními ombudsmany“. Naopak velmi pozitivní bylo zařazení případů, kdy EVOP dosáhl nápravy nesprávného úředního postupu, bylo by ovšem na místě tyto popsat blíže a ukázat na nich, že „tradiční“ soudní cesta by k takovému stavu nevedla.

1) Pokud by se srovnával výkon funkce Veřejného ochránce práv ČR a Evropského veřejného ochránce práv, která z těchto ombudsmanských institucí má více možností, jak ovlivnit (a dosáhnout) „správného úředního postupu“? Jaký je vztah mezi počtem žádostí EVOP (36 000 v roce 2010 dle kapitoly 3.4) a počtem „stížností zaznamenaných v roce 2010 (2 667)?

2) V čem spočívá výhoda EVOP v případech sporů zaměstnanců orgánů EU vůči těmto orgánům ve srovnání se Soudem pro veřejnou službu?

3) V předkládané práci je rozvedena činnost EVOP vzhledem k výkonu působnosti Evropské komise, jaké jednání ostatních orgánů EU by šlo považovat za nesprávný úřední postup?

Navržená známka: velmi dobře

V Praze dne: 12. června 2011

……
oponent